

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài thơ:
Nhớ Mãi Cành Hoa Trắng của đồng hương **Hàn Thiên Lương**.
Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời. **Trân trọng**.

Nhớ Mãi Cành Hoa Trắng

Hàn Thiên Lương

(nhớ truyện tình buồn của Nguyễn Công Hoà)

Biết em khi mới lên năm tuổi
Mẹ chết khản sô lệch nửa đầu
Anh đưa con trai vừa lên chín,
Gần nhà qua ngõ, cứ lâu lâu
Vào sân anh rú em đi dạo.
Em bảo để vào xin phép ba.
Ba nghĩ chúng mình hai bạn nhỏ
Vui lòng, không trách không rầy la.
Chúng mình chim nhỏ trên đồng nội
Trong nắng chiều chim hót líu lo.
Lần nữa anh dẫn em đi học,
Ngôi trường làng qua một con đò.
Có lúc chờ đò qua bến nước,
Sợ trẻ đồ hai đứa cùng lo.
Có lúc chiều về mưa ướt áo
Thấy em run, anh nảo cả lòng!
Sau mấy mùa hoa phượng nở,
Sân trường làng đã vắng bóng anh.
Đầu lên tỉnh học xa trường nhỏ
Tận cõi lòng anh chớm mộng lành.
Mỗi độ hạ về anh trở lại,
Cùng em qua vườn ổi vườn cau,
Hương cau lan tỏa hồn ngây ngất
Vương vấn tình yêu giấc mộng đầu.

Mỗi độ thu về mình tam biệt,
Trên tình thành anh nặng nhớ thương
Chốn làng quê em buồn da diết
Luôn ngóng trời xa gió lạnh lòng!
Rồi một hạ buồn không trở lại
Làng xưa chốn cũ, xa người thương.
Cởi áo thư sinh thôi mộng mị,
Thay áo chinh nhân bụi chiến trường.
Một buổi giặc tràn vào xóm nhỏ
Bạo tàn cướp giết phá tan hoang!
Trong toán quân về sẵn đuổi giặc
Có anh hăng hái tiến vô làng,
Qua đến nhà em hoang bỏ ngõ,
Vắng bóng người thương thật xót xa.
Từ đó không hề ta gặp lại.
Có tin giặc bắt em cùng cha
Đem vào bưng vắng họ tàn sát
Đau xót lòng anh mắt lệ nhòa!

Giờ đây anh sống đời ly xứ
Với bóng hình em đậm nỗi sầu
Thương em nhớ mãi cành hoa trắng
Nhớ mãi người xưa giấc mộng đầu!

Hàn Thiên Lương